

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620201970
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620201970.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcovi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47258713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava - Staré Mesto, IČO : 47234547 proti žalovanému Q. F., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom M. XXX, o zaplatenie sumy 1.913,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.584,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.584,48 eur od 11. 4. 2018 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 100 eur splatných vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 87,46 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu na tunajší súd 3. 7. 2020 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.913,24 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 1.690,48 eur od 17. 3. 2018 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.913,24 eur od 17. 3. 2018 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom 19. 6. 2017 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva“) podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „rámcová zmluva“) podľa zákona č. 429/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve, ako aj záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru, resp. služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj použitím informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.690,48 eur, tak že sumu

1.689,48 eur žalovaný čerpal financovaním na účet predajcu a sumu 1 euro predstavovali poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaný však svoj záväzok splácať takto poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam do času spisania tejto žaloby žalovaný uhradil žalobcovi len časť dlžnej sumy vo výške 105 eur a na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil 16. 3. 2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal splatným celý dlh žalovaného z tejto zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, mal tak žalovaný k dátumu spisania žaloby voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.913,24 eur (1.690,48 eur = dlžná úverová istina, 205,56 eur = dlžné úroky z úveru, 16,20 eur = dlžné poistné z úveru.) Okrem tohto si žalobca voči žalovanému uplatnil aj nárok na úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 1.690,48 eur od 17. 3. 2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.913,24 eur od 17. 3. 2018 do zaplatenia.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe z 12. 8. 2020, doručenom na tunajší súd 13. 8. 2020 (č.l. 74 a nasl.) s poukazom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá mu neumožňuje uhradiť dlh jednorazovo, požiadal o uzatvorenie splátkového kalendára pre sumu 1.913,24 eur, pričom navrhol splátky vo výške 100 eur mesačne s tým, že ako dátum prvej splátky navrhol 25. 9. 2020 a splatnosť každej ďalšej splátky žiadal určiť k 25. dňu v kalendárnom mesiaci.

3. V podaní z 19. 8. 2020, doručenom na tunajší súd 19. 8. 2020 (č.l. 80 a nasl.) žalobca vyjadril súhlas so splácaním dlžnej sumy formou navrhnutých mesačných splátok vo výške 100 eur.

4. Na elektronické podanie vo veci samej v neautorizovanej podobe podľa osobitného predpisu (e-mail na č.l. 104 a nasl.) z 25. 1. 2021, doručené na tunajší súd 25. 1. 2021, v ktorom žalovaný uviedol, že súhlasí s dlžnou sumou 1.913,24 eur a znova požiadal o schválenie splátkového kalendára, tentokrát v splátkach po 50 eur, s určením dátumu splatnosti prvej splátky k 5. 2. 2021 a splatnosťou každej ďalšej splátky k 10. dňu v kalendárnom mesiaci z dôvodu svojej platobnej neschopnosti, pre ktorú nemôže uhradiť dlžnú sumu jednorazovo, súd pre jeho nedoplnenie v listinnej podobe, resp. v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu v zákonnej lehote 10 dní podľa § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku nemohol prihlíadať, pričom na jeho doplnenie nemohol vyzvať.

5. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde 8. 6. 2020 sa žiadna z predvolaných osôb nedostavila, pričom zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil a vyjadril súhlas s konaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast' nijako neospravedlnil.

6. Súd na tomto pojednávaní zistenie skutkového stavu vykonal dokazovaním prostredníctvom listinných dôkazov označených a pripojených k žalobe (žalovaný žiadne dôkazy vykonať nenavrhol.)

7. Zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom 19. 6. 2017 (č.l. 16 a nasl.) vyplynulo, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve s tým, že prvé čerpanie revolvingového úveru bude viazané na nákup tovaru alebo služby, a žalovaný sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, ako aj splniť si ďalšie povinnosti dohodnuté v tejto zmluve. Výška úverového rámca pritom bola v tejto zmluve uvedená v sume 5.000 eur a súčasne tam bola uvedená aktuálna výška úverového rámca v sume 1.700 eur.

8. Z potvrdenia žalobcu z 29. 5. 2020 (č.l. 29 spisu) súd zistil, že 19. 6. 2017 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.689,48 eur (ako financovanie v prospech účtu predajcu).

9. Z výpisu z účtu žalovaného vyhotoveného k 15. 3. 2018 (č.l. 28 spisu) mal súd preukázané, že žalovaný doteraz na záväzky z tejto zmluvy zaplatil sumu 105 eur.

10. Z oznámenia žalobcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42762025970100 z 28. 3. 2018 (č.l. 30 spisu) v spojení s ftk. poštovej obálky (č.l. 31 až 32 spisu) mal súd preukázané, že žalovaný 9. 4. 2018 prevzal listinu, ktorá okrem oznámenia žalobcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého záväzku k 16. 3. 2018 (z dôvodu, že nespĺcal poskytnutý úver riadne a včas), obsahovala aj výzvu pre žalovaného na zaplatenie celej dlžnej sumy vo výške 1.913,24 eur (z titulu predmetnej úverovej zmluvy.)

11. Pri právnom posúdení takto zisteného skutkového stavu súd aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 19. 6. 2017, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 1 ods. 2, prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka - zákona č. 40/1964 Zb. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 19. 6. 2017, ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

17. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

18. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

19. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 19. 6. 2017, ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Z. E. A. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 19. 6. 2017 spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy vo forme úveru podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalobcom) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanému) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

23. Táto zmluva je však neurčitá v jej základnej obsahovej náležitosti, ktorou je výška (schváleného) úverového rámca, keď v zmluve sa uvádza suma 5.000 eur ako tzv. úverový rámec, ale súčasne aj suma 1.700 eur ako tzv. aktuálna výška úverového rámca. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť ani výkladom, a teda nie je možné ustáliť aký (schválený) úverový rámec si účastníci zmluvy vlastne v tejto zmluve dohodli. Vzhľadom na uvedené (keďže dojednanie o výške schváleného úverového rámca predstavuje podstatnú náležitosť zmluvy o úvere, čím je toto dojednanie neoddeliteľné od zvyšného obsahu zmluvy o úvere) možno celú zmluvu podľa § 37 ods. 1 OZ považovať za (absolútne) neplatnú pre jej neurčitosť (viď aj rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. : 11C/171/2014 z 28. 1. 2015, ktorého závery potvrdil a jeho odôvodnenie si v plnom rozsahu osvojil aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. : 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016.)

24. Na absolútnu neplatnosť zmluvy musí pritom súd prihliadať ex offa (aj bez návrhu strán), a to obzvlášť v prípade, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu, kedy súd môže aj podľa procesných predpisov (§ 295 Civilného sporového poriadku) vykonávať dôkazy ex offa.

25. Z právneho záveru o (absolútnej) neplatnosti zmluvy ako celku vyplýva, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi právnym titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 457 OZ len sumu, ktorú od žalobcu na základe tejto neplatnej zmluvy dostal, t.j. sumu 1.584,48 eur (poskytnutá istina úveru = platby žalovaného u predajcu vo výške 1.689,48 eur po odpočítaní doteraz na základe tejto zmluvy žalovaným uhradenej sumy vo výške 105 eur.) V tejto súvislosti súd takisto odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. : 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016. Preto súd podľa § 457 OZ vyhovel žalobe iba pre sumu 1.584,48 eur a vo zvyšnom rozsahu (t.j. pre dojednané zmluvné úroky a poplatky) ju zamietol. Na základe absolútne (od počiatku) neplatnej úverovej zmluvy totiž žalobcovi nikdy nemohol vzniknúť nárok na dojednané úroky a poplatky (vrátane uplatňovaných poplatkov na poistenie úveru.) V prejednávacom prípade neprichádzala do úvahy taká formulácia žalobného petitu, ktorá by zohľadňovala synalagmatický záväzok žalobcu, pretože žalobca na základe tejto zmluvy od žalovaného nič nedostal.

26. V súvislosti s uplatneným nárokom na zmluvné úroky a poplatky, však treba uviesť, že na tieto by žalobca nemal nárok ani ak by súd dospel k záveru, že táto zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je absolútne neplatná, pretože (keďže išlo podľa zmluvy o spotrebiteľský úver na kúpu tovaru u iného predajcu) a táto zmluva neobsahuje obligatórnu obsahovú náležitosť vyžadovanú ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (ale len adresu predávajúceho), tak to má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku (od uzatvorenia zmluvy.) V tejto súvislosti tunajší súd odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 4Co/138/2014 z 3. 12. 2014, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, a podľa ktorého : „uviedenie identifikačných údajov predajcu v pravom hornom rohu prvej strany zmluvy, na ktoré sa odvoláva žalobca, nemožno považovať za údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť, že si u tohto predajcu aj môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Súd prvého stupňa správne tento nedostatok zmluvy posúdil, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Ani uvedenie žalobcu v ľavom hornom rohu prvej strany zmluvy ako subjektu, u ktorého si spotrebiteľ mohol podľa zmluvy uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle námietky žalobcu, nie je podľa krajského súdu náležitým označením subjektu, u ktorého si môže žalovaný ako spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.“ Obdobný názor, i vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. : 23Co/354/2013 z 24. 11. 2014.

27. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, tak vzhľadom na to, že zmluva z 19. 6. 2017 je absolútne neplatná, teda neplatná od počiatku (od jej uzatvorenia), nikdy ani nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti (dlžnej sumy) z tejto zmluvy. K bezdôvodnému obohateniu došlo na strane žalovaného už momentom poskytnutia jej jednotlivých súm úverových prostriedkov, teda čerpaním týchto prostriedkov zo strany žalovaného. V prípade bezdôvodného obohatenia je splatnosť daná ust. § 563 OZ, teda odvíja sa od momentu doručenia výzvy oprávnenej osoby povinnej osobe na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za takúto výzvu možno považovať aj výzvu žalobcu obsiahnutú v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (hoci samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je inak ako úkon podľa § 565 OZ neplatné), pretože v tomto oznámení bol žalovaný vyzvaný (hoci z nesprávneho právneho titulu, teda nie z titulu bezdôvodného obohatenia) na úhradu (aj) sumy dlžnej z tejto zmluvy titulom bezdôvodného obohatenia (vo výške 1.584,48 eur.) Keďže toto oznámenie bolo

doručené žalovanému 9. 4. 2018 bolo možné podľa § 563 OZ priznať žalobcovi úroky z omeškania najskôr od 2. dňa po tomto dátume, teda od 11. 4. 2018 (do zaplatenia.) Preto až od tohto dňa súd podľa § 517 ods. 2 OZ priznal žalobkyni nárok na úroky z omeškania zo (súdom priznanej) sumy 1.584,48 eur (bezodôvodného obohatenia), a pre skôr uplatnené obdobie (od 17. 3. 2018 do 10. 4. 2018) musel súd žalobu v časti uplatneného nároku na úroky z omeškania zamietnuť. Rovnako musel súd zamietnuť žalobu pre uplatnený nárok na úroky z omeškania zo sumy prevyšujúcej priznanú sumu 1.584,48 eur. A keďže k prvému dňu omeškania zo zaplatením dlžnej sumy (11. 4. 2018) bola základná úroková sadzba Z. v sadzbe 0 % ročne, priznal súd žalobcovi podľa § 3 nariadenia úroky z omeškania v ním uplatnenej sadzbe 5 % ročne (o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Z. platná ku 11. 4. 2017.)

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 87,46 %. Žalobca si totiž v žalobe uplatňoval nárok na sumu istiny vo výške 1.690,48 eur (zvyšok bolo príslušenstvo, a to aj v rámci uplatnenej sumy „istiny“ vo výške 1.913,24 eur), avšak súd mu priznal iba sumu istiny vo výške 1.584,48 eur s príslušenstvom. Žalobca bola tak úspešná v rozsahu 93,73 % (1.584,48 eur : 1.690,48 eur), a tým žalovaný bol úspešný iba v rozsahu 6,27 %. Súd náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP medzi strany pomerne rozdelil tak, že úspech žalovaného odpočítal od úspechu relatívne úspešnejšieho žalobcu a priznal tak žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 87,46 % (93,73 % - 6,27 %.) Súčasne súd podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.